

บันทึกการประชุม

คณะอนุกรรมการพิจารณาข้อเสนอร่างรัฐธรรมนูญด้านสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ในคณะกรรมการปฏิรูปการสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ครั้งที่ ๑

ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๒๑๕ - ๒๑๖ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒

อนุกรรมการผู้มาประชุม

๑. นางสุกัญญา สุตบรรทัด	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายพนา ทองมีอาคม	อนุกรรมการ
๓. นายวสันต์ ภัยหลีกถี้	อนุกรรมการ
๔. นายนิมิต สิทธิไตรย์	อนุกรรมการ
๕. นายนิพนธ์ นาคสมภพ	อนุกรรมการ
๖. นางสาวอ่อนอุษา ลำเลียงพล	อนุกรรมการ
๗. นายบุญเลิศ คชายุทธเดช	อนุกรรมการ
๘. นายประดิษฐ์ เรืองดิษฐ์	อนุกรรมการ

อนุกรรมการผู้ไม่มาประชุม

๑. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	(ลาการประชุม)

ผู้เข้าร่วมประชุม

- นางสาวชนัญสรุ อรนพ ณ อยุธยา
- นายอิทธิพล วรานุกุล

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

เมื่ออนุกรรมการมาครบองค์ประชุมแล้ว นางสุกัญญา สุตบรรทัด ประธานคณะอนุกรรมการกล่าวเปิดการประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการปฏิรูปการสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศสภาปฏิรูปแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งคือ คณะอนุกรรมการพิจารณาข้อเสนอร่างรัฐธรรมนูญด้านสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย

๑. นางสุกัญญา สุตบรรทัด	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายพนา ทงมีอาคม	อนุกรรมการ
๓. นายวสันต์ ภัยหลีกส์	อนุกรรมการ
๔. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	อนุกรรมการ
๕. นายนิมิต สิทธิไตรย์	อนุกรรมการ
๖. นายนิพนธ์ นาคสมภพ	อนุกรรมการ
๗. นางสาวอ่อนอุษา ลำเลียงพล	อนุกรรมการ
๘. นายบุญเลิศ คชายุทธเดช	อนุกรรมการ
๙. นายประดิษฐ์ เรืองดิษฐ์	อนุกรรมการ

ทั้งนี้ เพื่อพิจารณาศึกษา จัดทำแนวทาง และข้อเสนอแนะในการปฏิรูปด้านการสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อประกอบการยกร่างรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดให้คณะอนุกรรมการ พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาสามสัปดาห์ แล้วรายงานผลต่อคณะกรรมการปฏิรูปการสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ สภาปฏิรูปแห่งชาติ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป รายละเอียดตามเอกสารแจกในที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

- ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ พิจารณาศึกษาประเด็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชนที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำข้อสรุป ข้อเสนอแนะ เพื่อการปฏิรูปด้านการสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้สัมฤทธิ์ผล

คณะอนุกรรมการ ได้พิจารณาศึกษาประเด็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิ เสรีภาพของสื่อมวลชน ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เห็นว่า โดยหลักการและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับนั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้มีการกำหนดหลักประกันการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ ของสื่อมวลชนได้ครบถ้วนสมบูรณ์มากกว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ดังนั้นคณะอนุกรรมการ จึงเห็นควรให้นำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการปฏิรูปการสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ สภาปฏิรูปแห่งชาติ ในการจัดทำข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญต่อไป โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

มาตรา ๔๕ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัวหรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันหรือระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชน

การสั่งปิดกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นเพื่อลิดรอนเสรีภาพตามมาตรา นี้ จะกระทำมิได้

การห้ามหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นเสนอข่าวสารหรือแสดงความคิดเห็นทั้งหมด หรือบางส่วน หรือการแทรกแซงด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อลิดรอนเสรีภาพตามมาตรา นี้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งได้ตราขึ้นตามวรรคสอง

การให้นำข่าวหรือบทความไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจก่อนนำไปโฆษณาในหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชน จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะกระทำในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงคราม แต่ทั้งนี้จะต้องกระทำโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งได้ตราขึ้นตามวรรคสอง

เจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย

การให้เงินหรือทรัพย์สินอื่นเพื่ออุดหนุนกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นของเอกชน รัฐจะกระทำมิได้

คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ในเบื้องต้น หลักการและเจตนารมณ์โดยภาพรวมตามมาตรา นี้ เห็นชอบด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาในการจัดทำข้อเสนอร่างรัฐธรรมนูญด้านสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศต่อไป สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

(๑) คำว่า “สื่อมวลชน” มีความหมายและมีขอบเขตอย่างไร ควรกำหนดคำนิยามให้มีความชัดเจน ขณะเดียวกันในยุคข้อมูลข่าวสารที่ก่อให้เกิดสื่อใหม่ (New Media) ที่มีการหลอมรวมเทคโนโลยีอย่างเช่น สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เกิดขึ้นจำนวนมากไม่ว่าจะเป็นสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์และอื่น ๆ อีกมาก อันเป็นการหลอมรวมสื่อ (Convergence) เข้าด้วยกัน ดังนั้น การกำหนดคำนิยาม “สื่อมวลชน” จึงควรกำหนดให้ครอบคลุมซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศเหล่านี้ด้วย

(๒) การกำหนดให้เจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นต้องเป็น “บุคคลสัญชาติไทย” เท่านั้น ในอนาคตอาจไม่มีความจำเป็นต้องบัญญัติไว้

(๓) การให้เงินหรือทรัพย์สินอื่นเพื่ออุดหนุนกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่น หมายความว่า การโฆษณา การประชาสัมพันธ์หรือไม่ อย่างไร ควรบัญญัติให้ชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อความโปร่งใสในการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดของรัฐที่แท้จริง และเพื่อป้องกันการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน

มาตรา ๔๖ พนักงานหรือลูกจ้างของเอกชนที่ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือสื่อมวลชนอื่น ย่อมมีเสรีภาพในการเสนอข่าวและแสดงความคิดเห็นภายใต้ข้อจำกัดตามรัฐธรรมนูญ โดยไม่ตกอยู่ภายใต้อำนาจของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าของกิจการนั้น แต่ต้องไม่ขัดต่อจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพ และมีสิทธิจัดตั้งองค์กรเพื่อปกป้องสิทธิ เสรีภาพและความเป็นธรรม รวมทั้งมีกลไกควบคุมตนเองขององค์กรวิชาชีพ

ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ในกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือสื่อมวลชนอื่น ย่อมมีเสรีภาพเช่นเดียวกับพนักงานหรือลูกจ้างของเอกชนตามวรรคหนึ่ง

การกระทำใด ๆ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเจ้าของกิจการ อันเป็นการขัดขวางหรือแทรกแซงการเสนอข่าวหรือแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะของบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ถือว่าเป็นการจงใจใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบและไม่มีผลใช้บังคับ เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายหรือจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพ

คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ในเบื้องต้น หลักการและเจตนารมณ์โดยภาพรวมตามมาตรานี้ เห็นชอบด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาในการจัดทำข้อเสนอร่างรัฐธรรมนูญด้านสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศต่อไป สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) ควรมีการตรากฎหมายขึ้นเพื่อรองรับและคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ และการทำงานของสื่อมวลชนผู้ปฏิบัติงาน เพื่อป้องกันไม่ให้อำนาจรัฐหรือฝ่ายการเมืองเข้ามาแทรกแซงในการทำหน้าที่ของสื่อมวลชน ขณะเดียวกันกฎหมายที่ตราขึ้นนั้นก็ควรมีบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการในการควบคุมกำกับดูแลกันเองขององค์กรวิชาชีพสื่อด้วย โดยเฉพาะการก่อให้เกิดกลไกการควบคุมกันเองด้านจริยธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในยุคของการหลอมรวมสื่อ (Convergence) ที่อาจจะต้องมีจริยธรรมร่วมกันทุกสื่อ

(๒) ตามบทบัญญัติมาตรา ๔๖ วรรคสาม ได้บัญญัติห้ามผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเจ้าของกิจการ กระทำการใด ๆ ไม่ว่าในทางตรงหรือทางอ้อม อันเป็นการขัดขวางหรือแทรกแซงการเสนอข่าวหรือแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะของพนักงาน หรือลูกจ้างของเอกชนที่ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือสื่อมวลชนอื่น หากกระทำให้ถือว่าเป็นการจงใจใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบและไม่มีผลใช้บังคับ เว้นแต่การกระทำดังกล่าวเป็นไปตามกฎหมายหรือจรรยาบรรณแห่งการประกอบวิชาชีพนั้น ไม่ควรบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแต่ควรนำไปบัญญัติไว้ในกฎหมายลูกแทน ทั้งนี้ ก็เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและการบังคับใช้ให้ผลจริงในทางปฏิบัติ

มาตรา ๔๗ คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และ โทรคมนาคมเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่ง และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ ตามที่ กฎหมายบัญญัติ

การดำเนินการตามวรรคสองต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติ และระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะอื่น และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม รวมทั้งต้องจัดให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ สื่อมวลชนสาธารณะ

การกำกับการประกอบกิจการตามวรรคสองต้องมีมาตรการเพื่อป้องกันมิให้การควบคุม การครองสิทธิข้ามสื่อ หรือการครอบงำ ระหว่างสื่อมวลชนด้วยกันเองหรือโดยบุคคลอื่นใด ซึ่งจะมีผล เป็นการขัดขวางเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารหรือปิดกั้นการได้รับข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย ของประชาชน

คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ในเบื้องต้นหลักการและเจตนารมณ์โดย ภาพรวมตามมาตรานี้ เห็นชอบด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อนำไป ประกอบการพิจารณาในการจัดทำข้อเสนอร่างรัฐธรรมนูญด้านสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ ต่อไป สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

(๑) ควรมีกำหนดองค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับการสรรหา เป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กรรมการ กสทช.) ในสัดส่วนของผู้แทนจากวิชาชีพสื่อเพิ่มมากขึ้น

(๒) ควรมีกำหนดมาตรการเพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติให้ชัดเจนเกี่ยวกับการดำเนิน กิจการขององค์กรดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินกิจการขององค์กรดังกล่าวนี้เป็นไปตามเจตนารมณ์ ของรัฐธรรมนูญและหลักธรรมาภิบาล

(๓) ควรบัญญัติกิจการที่อยู่ในการกำกับดูแลขององค์กรดังกล่าวให้ครอบคลุม ถึงสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศด้วย โดยเฉพาะในด้านเนื้อหา (Content) ทั้งนี้ เพื่อการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ ในการกำกับดูแลให้ชัดเจนระหว่างกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (กระทรวง ICT) กับ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)

(๔) ควรมีกำหนดบทบาทอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดสรรและกำกับดูแลคลื่นความถี่ ที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงระหว่างประเทศหรือกติกาของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU) ให้ชัดเจนว่า จะให้รัฐ ได้แก่ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (กระทรวง ICT) หรือองค์กรอิสระเป็น ผู้ดำเนินการ แต่อย่างไรก็ตาม การดำเนินกิจการที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงระหว่างประเทศหรือกติกาของสหภาพ โทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU) นั้น เห็นควรให้รัฐ ได้แก่ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร (กระทรวง ICT) เป็นผู้ดำเนินการ

(๕) ตามบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคสาม ที่บัญญัติให้การจัดสรรคลื่นความถี่และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะอื่น และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม รวมทั้ง ต้องจัดให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการสื่อมวลชนสาธารณะ เห็นควรให้ตัดข้อความว่า “ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะอื่น” ออกไป

(๖) ตามบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคสี่ ที่บัญญัติให้การจัดสรรคลื่นความถี่และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ต้องมีมาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการควบรวม การครอบงำหรือการครอบงำ ระหว่างสื่อมวลชนด้วยกันเองหรือโดยบุคคลอื่นใด ซึ่งจะมีผลเป็นการขัดขวางเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายของประชาชน ซึ่งจากการพิจารณาบริบททางด้านเศรษฐกิจและสังคมโลกในปัจจุบันนี้ ที่มีลักษณะของการหลอมรวมสื่อ (Convergence) และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อาจจะไม่สอดคล้องกับเศรษฐกิจและสังคมโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงเห็นควรให้ใช้ข้อความว่า เพื่อป้องกันมิให้มีการผูกขาด การครอบงำกิจการ น่าจะเหมาะสมกว่ากับสถานการณ์

มาตรา ๔๘ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือโทรคมนาคม มิได้ ไม่ว่าในนามของตนเองหรือให้ผู้อื่นเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นแทน หรือจะดำเนินการโดยวิธีการอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมที่สามารถบริหารกิจการดังกล่าวได้ในทำนองเดียวกับการเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการดังกล่าว

คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวไม่ควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญเพราะไม่มีความจำเป็น ทั้งนี้ เนื่องจากมีกฎหมายลูกบัญญัติรองรับไว้อยู่แล้ว

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ (ไม่มี)

เมื่อได้เวลาพอสมควร ประธานคณะอนุกรรมการฯ กล่าวขอบคุณผู้เข้าร่วมประชุม และกล่าวปิดการประชุม

ปิดประชุมเวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา

นายชัชวาล วอแพง

นิติกรปฏิบัติการ

ผู้จัดบันทึกการประชุม

นายพิศณุ พลพีชน์

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานฯ

ผู้ตรวจบันทึกการประชุม